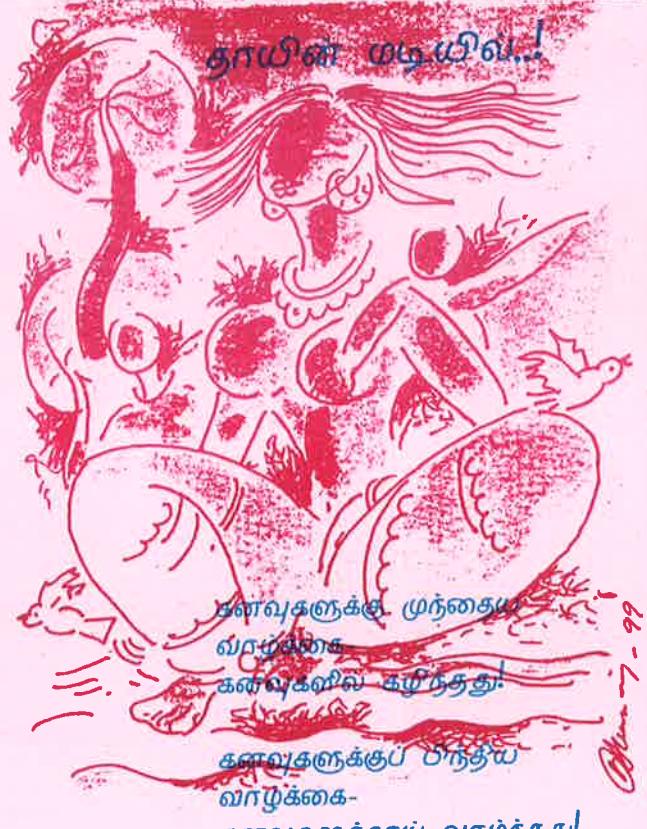

எப்பவது சிறப்பிதழ் ARUVI

தாயின் மறைவு...

கனவுகளுக்கு முந்தைய
வாழுக்கூடு

கணவுகளில் கழிந்தது!

கனவுகளுக்குப் பாந்திய
வாழுக்கை-

கனவுகளுக்காய் வாழுந்தது!

Office - 7 - 99

கனவுகள் கழிந்தும்
வாழுக்கைகள் கழிந்தும்
வாழுக்கை இன்னும்
மீதமிருக்கின்றது!

அது

யரண்த்தை நோக்கும்..
யரண்த்தை எதிர்க்கும்..
யரண்த்துள் வாழும்..
யரண்த்துப் போகும்.

- கனாபதி கணேசன்.

உலகினொப் புரட்டியோர்
புதுவாழுவு படைத்திட
எழுதுகோல் இங்கோர்
நெமட்கோல் ஆகட்டும்!

அருவி

197 Taman Megah
72100 Bahau
Negeri Sembilan
Malaysia.

நன்கொடை ம.ரி. 1.50

எட்டாவது சிறப்பிதழ்

01 மே 1999

ஆசிரியர் குழு :

ச.அருண்
கணபதி கணேசன்
வே.சுந்தரராசு
ஏ.தேவராசன்

மரபுக்கல்விதை பொறுப்பு :

பாலென்றிப்பாவலர் டாக்டர் டி.வி.ஆர்.மி

வல்லிக்கண் ஜன்
சென்னை
19.2.99

அன்டுடையா ,

வணக்கம். அருவி ஆறாவது
சீறப்பெற்ற வரப்பெற்றேன். நன்றி.
அருவியில் அழிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள
கேளாறு இதம் நின்றுவிட்டது. நல்ல இதம் - குறுகிய
காலத்தோடு நின்றுவிட்டது,

அருவி ஓவ்வொரு இதழிலும் அதன் காலம்
குறிப்பிடுவது நல்லது. பென்னா அது உபயோகமாக
இருக்கும். ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்படும்.

அருவி அச்சிலும் அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும்
சிறப்பாக இருக்கிறது. கவிதைகள் மனதிறைவாக
உள்ளன.

அருவி - கவிதைக்காகவே என தெரிந்துக் கொண்டேன்.

மாடுக் கவிதை, பதுக்கவிதை பற்றிய அருவியின்
போக்கும் கருத்தும் நேரமையானவை.
பாட்டட்ட வேண்டியவை.

வாழ்த்துக்கள்.

அன்டுடையா ,

வ.ங.

அருவி ஆரியருக்கு வணக்கம்.

இந்தூட்டு இவளானுக்களின் மது
நம்பிக்கை இழந்த ஒரு வேதனை
யிருந்த பொழுதில்.

தடுமென்று கொட்டற்று அருவி.

படிப்பது ஓர் அச்செயல்
என்றுக் கொல்ல இங்கே மனிதர்கள்
இருக்கின்றார்கள் என்ற உணர்வே
மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

நான் சார்ந்த அகம் என்ற இலக்கிய
அலைப்படிப்பல காலமாகவே ஓர் இலக்கிய
சிற்றிதழ் கொண்டுவர வேண்டுமென
பேசிக்கொண்டிருக்கிறது—தலைநகரில்.

எல்கோ ஒரு பகவில்,
மெய்யாகவே அருவி கொட்டுகிறது.

ஆனந்தம் நான் ...
அற்புமான நிகழ்வுகளைக் கண்டு
எடுத்த ஆனந்தம் கொள்ளாதிருக்க
முடியும்—ஓர் உண்மையான இலக்கிய
மனத்தால்...

டாக்டர். மா. சண்முகசிவா
கோலாலம்பூர். மலேசியா.

இதய்தை
கசக்கி ஏறியும்
கொடுமை
உன்னிடம்
இருக்குமென்பதை
என் கவிதைத்தாள்களை
கிழித்தெறியும்போது
தெரிந்துக்கொண்டேன்.

பார்மீன் தொல்லீ பார்மீன்
நாலாத்துவிற்
நிருத்துவம்

இதய்தை
கசக்கி ஏறியும்
கொடுமை
உன்னிடம்
இருக்குமென்பதை
என் கவிதைத்தாள்களை
கிழித்தெறியும்போது
தெரிந்துக்கொண்டேன்.

படிப்பகம்

உ_லகில் நம்பிக்கை

ஓ.பி.எம்.அப்துல் குத்துஸ்
வியான்மார்

எடுப்பு

உ_லகில் ஒருவக் நம்பிக்கை - தம்
உயர்வுக் கெள்ளும் தம்பிக்கை
(உ_லகில்)

தொடுப்பு

மலருந்தி சீர்கமகள் . பெற்றே ஓங்கிடு
மாசறு : மேன்குமகள் வளர்ந்திட அழிவிட
(உ_லகில்)

முடிப்பு

வஞ்சகம் குது	அகைத்தையும்	ஒழித்திடு
வாழ்வில் கவர்க்கம்	அமைந்திட	முற்படு
தெம்பாய் மனத்தில்	எருச்சியை	முற்றிடு
திரைகடல் ஓடியும்	திரவியம்	சேர்த்திடு

(உ_லகில்)

ஆசம்	இன்றியே	வாழ்ந்திடல்	பழகிடு
தூற்றிடும்	நெறியால்	நிம்மதி	பெற்றிடு
உத்தமர்	பாகுதையை	வகுக்து	புகழ்பெறு
உயர்வுவ	என்றும்	நிலையாய்	அமைத்திடு

(உ_லகில்)

காந்தகவ்வாணப்பதாம்
ஏ மீது
குறிஞ்சு @

என் எல்லைக்குள்
புலத்தெரகள் மட்டுமே...
எனிய வாழ்க்கை !

பாய்மரக் கப்பலில்
பயணிக்கிறோம்...
இலக்கை நோக்கி !

பனை மரங்களின் பெருமுச்சு
ஒலைச் சுவடுகளாய்...
வாழ்ந்ததை என்னிர !

சீல்வளைக் காசுகளுடன்
நல்லதோரு சுவர்த்தேடும்...
கரிந்துஷாடு ஒவியன் !

மந்தையில் வந்து சேந்து
காணாமல் போன ஆடு...
யெய்ப்பளிள் யகிழ்சீக்காக !

வரப்புகளால் பிரிந்தாலும்
வானளாவிய உறவுகளுடன்
சேநாதரப் பாசு !

இனியாரு விழா எடுப்போம்
நீல் ஆம்ஸ்தராங்குத்து...
சீத்திரா பெளரணியியில் !

பிரித்து எழுதி
பொருள் கூற முடியாது...
ந்தின் இலக்கணம் !

பழுத்து உள்ளந் பழு
பயன்மரமாய் சுழகக் காட்டல்...
அண்ணை திரஶ !

மலைபுக்கட்டல் மேகப்பெண்களின்
ஆழப் பூங்கல் ...
" அருவி "

கொஞ்சம் ஜக்கவும் கொஞ்சம் மோழியும்

இயற்கை

என் வீடு எரிந்து போனதால்
நன்றாகப் பார்க்க முடிகிறது
உதிக்கும் நிலவை
மசாவிடே

பழி உளக்கு
எங்களை மன்னிப்பாய்
அமில மழுமேயே
நா.பச்சையப்பன்

அனிலே! நகங்களை வெட்டு
பூவின் முகங்களில்
காயங்கள்! மித்ரா

அந்திக்குப் பாருங்களேன்
குறம்புத் தனத்தை
கறுப்பாய் பறக்கும் கொக்குகள்

இந்தச் செடிகளுக்கு
யார் நீரூற்றுவது
ஆருக்கு வரமாட்டுதேன்

சேம்பண்ணும் சுதீராடும்
சிங்கார வேலை குறுப்புக்கார மலை

அறிவுமதி

படிப்பகம்

ராஜ பஞ்சுபாணி.

நா.பச்சையப்பன்

எளிய உயிரினங்கள்

அமுக்கு குளியல் நீரே
எங்கே உன்னைக் கொட்டுவது?
புல்லில் பூச்சிகளின் பாடல்.
-இனிடசரா

தூவை விட்டு இறங்காதே
இறக்கை முறிந்த வண்ணத்துப்பூச்சிபே!
உனக்காக எழும்புகள்
-அறிவுமதி

கவிஞர் பொய் ஜால்கிறான்
பசிக்குத்தான் அலைகிறது
வண்ணத்துப்பூச்சி
-பித்ரா

நாலைக்குப் போகி
வேறு வீடு பாருங்கள்
குலைகளே
-ஆடலரசன்

தங்கிப்படித்த விடுதி
எல்லாரும் அந்நியமாய்
சீடிவரும் நாய்.

-ஆடலரசன்

இட்டடை அடிப்பவனே
கவனமாய் அடி
மூலையில் பல்லி முட்டை
-ரா.முருகுபாண்டியன்

மழு நின்ற இரவு
விளக்க அவைத்தேன்
ஈசல்கள் -பித்ரா

சிறைப்படித்த விரல்களில்
தீபம் ஏற்றியது
பின் மினி -கதசி

பூக்களைப் பறிக்காதீர்கள்
செடியிலேயே இருக்கட்டும்
சியோடு தும்பி
- நா.பச்சையப்பன்

படிப்பகம்

தூஷக்க வெறு

வர வாச்சனை
வந்தியதாக....
அடை கத்திகள்!

நான் கிரியாக் குறை
காலக்காலங்கே
என் பூபாம்!
நூ புராம்!
போல்களின்
-மோனோபோலி -

கேட்கிறதா?
வெற்றுப் பானகள்
கீக்கப் பரண்டலால்
வெறுப்பிற்றும் சத்தம்!

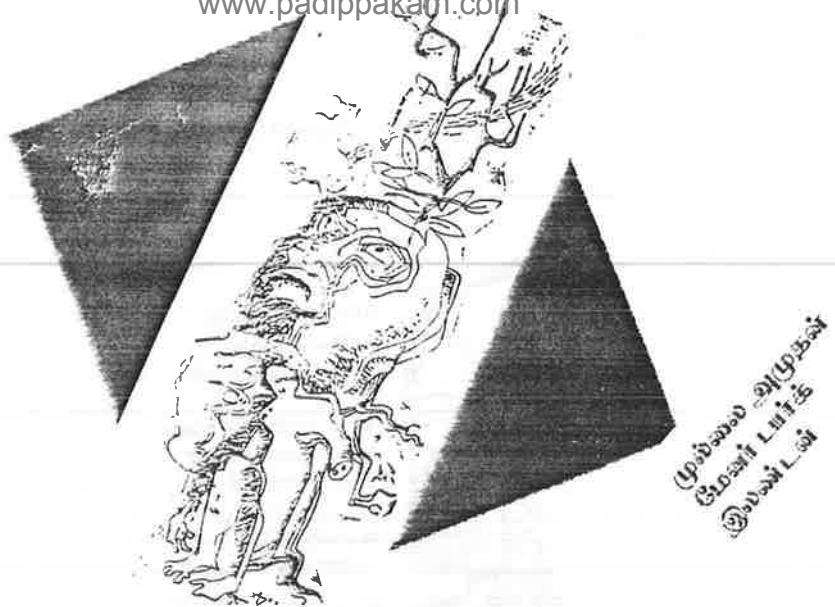
சங்கீத நடுவராக
நன் மனாத் தானே
நன் மொழியும் சர்வாதிகாரத்
வைளகள்!

உச்சாப்புக்கே நகாரு
உச்சாணி உயர் மேடையும்
உட்டு இறங்கப் பிழவாதழம்!

அப்பாரி வரை கிடைக்காத
தெவி ஆய்வு!

உக்குட்டும் முன்
உவரே வழிவிடு
அதூரே நேர்வீர்க்கும்
உட்டுக் கந்தகப்பிளி!
உழவர்ஜேகள் அப்மன்யுகளுக்கு

சௌமயேநவன் சௌமசன்மா
ஏந்தாரி ஏந்திலாந்
ஏந்திப்பா.

புதுதலையின் பூச்சளில்
தாலுவகள் விடியட்டும் !
உலகந்து அகதிகள்
இங்கு வர்ட்டும்—
இவணைப்பட்டும்

நொழுர்கள் மன்றவன முத்தியிட்டபடி
புப்பாக்கிகளை கீழே போட்டும்

பள்ளிகள் திறக்க...
ஒவ்வாலயம் மகிழ்...
நொவில்களிலும் மனை ஓலிக்கட்டும்

நூர்களின் சிறகவைச்சட்டில்
தயில்களும் ரூஹாவலிக்கட்டும்

ஏப்பங்கள் மாட்டிடும்
ஸ்ரீகள் திணந்து
ஏஷங்கர் ஈல் ஆகட்டும்

ஏல்லாமற்றுக்கும் குன்றாக
விருப்பங்கள் வறாக
நாடு விடுதல் கட்டும்

ஆனும் பெண்ணும் ஒன்றே

பெண்ணாய்ப் பிறந்திடல் பூரிக்குப் பாரமா
பெண்ணை இழித்திடும் மானிடா - அந்தப்
பெண்ணை சுகவத்திடும் மானிடா - அன்பு
செவள் எம்போல் பாய்ந்துவர வேதனைகள் மாய்ந்துவிடா
இன்பம் தருவான் பெண்ணாடா - அவள்
பின்னால் நிரிவதும் நீயடா.

உடலுக்குப் பசியேறி உடலாகும் நேரத்தில்
உணயள்ளிக் கொள்வதும் பெண்ணாடா - அதில்
உள்ளங்குளிர்வசு நீயடா - உங்கள்
நேவைக்குத் தீரியாய் கட்டில்பதுமையாய்
வாழ்க்கைக்கு மட்டுத்தான் நாங்கள் - இந்த
வஞ்சனை ஏனில்குப் போல்கடா.

பெண்பிள்ளை கருவினில் உருவாவதுதக் கண்டு
உள்ளம் பதைப்படு ஏனாடா - மதுக்
விள்ளைம் குமப்படு ஏனாடா - அந்தப்
பெண்ணின்றி உன்வாழ்க்கை உற்சாக மாக்கிட
உள்ளால் முடியுமா சொல்லடா - இந்த
உண்லை உணர்ந்துந் வாழடா.

பிறப்பது பெண்ணென்றால் வெறுக்கின்ற மானிடா
பெண்மீது ஆலசயேன் சொல்லடா - அந்தப்
பெண்ணில் அழிவதும் ஏனாடா - இங்கு
ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் அறிவென்ற எல்லையும்
ஒன்றுதான் எப்பதைப் பாரடா - இந்த
ஒத்தக் கருத்தினில் வாழடா.

கிழ. வி. வி. வார்த்திரவுன்
சாமுத்திரம்
நாள் १५/८/२०१६

நெஞ்சில் உரமுமின்றி.....

ஒட்டனோம் ஒட்டனோம்
கணத்து பசித்தது
திரும்பிப் பாக்காமல்
ஒட்டனோம்.

தலையை மாத்தினோம்
முகத்தை மாத்தினோம்
பீயங்கர— அவையாள்ளதை
அந்தஸ்தை சுற்றிடதை
எல்லாவற்றையும் மாத்தினோம்.
ஒட்டனோம்
வாழ்வையின் ஓரத்திற்கப்பால்
புரியின் துருவத்திற்கு.
இப்பொழுது மாற்றுவதற்கு
என்ன இருக்கிறது?
பீடாலர், பிரஸ், பவுண்டஸ்
ஷரோனர்—?
இருப்பதில்லாம்
கொஞ்சக் கவினதகன்
“திரைகடலோடியும் தீரவியும்
தேடத் தெரியாதவன்”
எனும் வசை—!
சேர்ந்து இழுவின்ன
ஒரு மகன்—!

ஒட்டதான் வேணும்
திரும்பிப் பாக்காமல்
ஒட்டவேணும்.
கணக்கிறது
பசிக்கிறது.
புரியின் மறு துருவத்திலும்
இப்படியா இருக்கும்?
அப்பவே...
ஒடாமல் நெஞ்சை நீயித்தி
நாலு கேள்வி கேக்கத்
துப்பில்லை.
வேணும்.
நல்லாய் வேணும் உனக்கு!

ஆதவன்

30 மே - 05 ஜூன் 1996

Eelamurasu Weekly

LES SOUHAITS

- De La Fontaine

Il est au Mogol des follets
Qui font office de valets,
Tiennent la maison propre, ont soin de l'équipage,
Et quelquefois du jardinage.
Si vous touchez à leur ouvrage,
Vous gâtez tout. Un d'eux près du Gange autrefois
Cultivait le jardin d'un assez bon bourgeois.
Il travaillait sans bruit, avait beaucoup d'adresse,
Aimait le maître et la maîtresse,
Et le jardin surtout. Dieu sait si les zéphirs,
Peuple ami du démon, l'assistaient dans sa tâche!
Le follet, de sa part, travaillant sans relâche,
Comblait ses hôtes de plaisirs.
Pour plus de marques de son zèle,
Chez ces gens pour toujours il se fût arrêté,
Nonobstant la légèreté
A ses pareils si naturelle;
Mais ses confrères les esprits
Firent tant que le chef de cette république,
Par caprice ou par politique,
Le changea bientôt de logis.
Ordre lui vient d'aller au fond de la Norvège
Prendre le soin d'une maison
En tout temps couverte de neige ;
Et d'Hindou qu'il était on vous le fait Lapon.
Avant que de partir, l'esprit dit à ses hôtes:
« On m'oblige de vous quitter:
Je ne sais pas pour quelles fautes;
Mais enfin il le faut. Je ne puis arrêter (semaine :
Qu'un temps fort court, un mois, peut-être une
Employez-la; formez trois souhaits, car je puis

Rendre trois souhaits accomplis,
Trois sans plus. » Souhaiter, ce n'est pas une peine
Etrange et nouvelle aux humains.
Ceux-ci, pour premier voeu, demandent l'abondance;
Et l'abondance, à pleines mains,
Verse en leurs coffres la finance,
En leurs greniers le blé, dans leurs caves les vins :
Tout en crève. Comment ranger cette chevance?
Quels registres, quels soins, quel temps il leur fallut!
Tous deux sont empêchés si jamais on le fut.
Les voleurs contre eux complotèrent;
Les grands seigneurs leur empruntèrent,
Le prince les taxa. Voilà les pauvres gens

Malheureux par trop de fortune.
« Otez-nous de ces biens l'affluence importune,
Dirent-ils l'un et l'autre : heureux les indigents!
La pauvreté vaut mieux qu'une telle richesse.
Retirez-vous, trésors, fuyez: et toi, déesse,
Mère du bon esprit, compagnie du repos,
O Médiocrité, reviens vite. » A ces mots
La Médiocrité revient; on lui fait place;
Avec elle ils rentrent en grâce,
Au bout de deux souhaits étant aussi chanceux
Qu'ils étaient et que sont tous ceux
Qui souhaitent toujours et perdent en chimères
Le temps qu'ils feraient mieux de mettre à leurs affaires :
Le follet en rit avec eux.
Pour profiter de sa largesse.
Quand il voulut partir et qu'il fut sur le point,
Ils demandèrent la sagesse :
C'est un trésor qui n'embarrasse point.

முன்று வரங்கள்

தமிழில்: போசிரியர் சக்திப்புயல்

தேவதைகள் மனிதருக்குச் சேவைசெய்த காலமது.
 ஆவிகளும் அவர்களுடன் சேர்ந்திருந்தார் அப்பணியில்.
 காவிரியும் கங்கையுடன் பாய்ந்துவரும் பாரதத்தை
 பூமியிலே யாவருமே சொர்க்கமென்று போற்றிவந்தார்.
 ஆனதொரு காலமதில் அழகான கங்கைநதி
 ஓரமதில் வாழ்ந்திருந்த ஓரழவன் தனவீடில்
 வேலைசெய் தேவதையை வெகுவாகப் பலர்புகழ்ந்தார்.
 வேலைகளைச் செய்வதிலே வெகுநேரத்தி என்றுரைத்தார்.
 காணவரும் விருந்தினர்கள் களிப்படைந்தார் சமையலிலே.
 ஊனமிலாப் பெருஞ்சேவை உவகையுடன் பலசெய்தாள்.
 காணவிய லாதிதுபோல் கட்டமுகுக் குடிலையென
 ஊர்முழுதும் ஒருபேச்சு உவகையந்த தேவதைக்கு.

தேவதைகள் திருச்செவிக்கும் சென்றடைந்த திப்பேச்சு.
 ஆனவரில் சிலபோர்கள் அழுக்காறும் கொண்டார்கள்.
 தேவதைகள் தலைவரிடம் திரித்துபல கதைசொன்னார்.
 வல்லவனை நல்லவனை வஞ்சகியாய் நம்பவைத்தார்.
 குனியமும் குழ்ச்சிகளும் செய்பவளாய்ச் சித்தரித்தார்.
 உண்மையறி பாத்தலைவன் உரைத்தவற்றை நம்பிவிட்டான்.
 அன்னையைப்போல் தொண்டுசெய் அன்புடைய நல்லவனைச்
 சின்னவளாய் எண்ணிவிட்டான் சீற்றமும்மதான் கொண்டுவிட்டான்.
 மனதில் இருந்தவற்றை மற்றவர்க்கும் கூராமல்
 உடனேஅத் தேவதையை ஊர்மாற்ற ஆணையிட்டான்.

வடதுருவப் பெரும்பள்ளில் வாழ்வே முனையால்
 நாக்கும் மாந்துவிடும் நடுங்குகின்ற தனிருடைய
 நார்வே எனும்நாட்டில் நெந்தபடம் வீடுகளில்
 கூரையிலே சுவிந்திருக்கும் கொடும்பணியை நாள்தோறும்
 கூட்டபிலே வாறுகின்ற சீசைவசெய்ய ஆணையிட்டன்.
 சேதி சொலக்கேட்ட செம்மைகு தேவதையும்
 சினமொன்றும் கொள்ளவில்லை செய்வதொன்றும் அறியவில்லை.
 பலநாள் பனிபுரிந்த பண்பான் உழவனிடம்
 இதனை உரைத்திட்டாள் எல்லோரும் அதிர்ச்சிகொண்டார்.
 என்னையிடம் மாற்றிவிட்டார் ஏனென்று யானநியேன்
 உம்மைப் பிரிவதொன்றே உள்ளத்தில் கவலையென்றாள்.
 இத்தனைநாள் சேர்ந்திருந்தோம் இந்துமதப்பண்பாட்டில்
 எத்தனையோ தத்துவங்கள் எடுத்துரைத்தேர் யான்மகிழ்ந்தேன்
 அத்தனைக்கும் கைனாறாய் அன்புடனே யாம்துமக்கு
 முத்தான முன்றுவரம் தருகின்றேன் கேளுமென்றாள்.

உழவனுக்கோ பேருவகை ஒருவரத்தால் வேண்டுகிறான்:
 உலகத்துப் பெருஞ்செல்வம் யாவையுமே ஓன்றாக
 பஸ்கூட்டித் தருகவென்று பகர்வதற்கு முன்னாலே
 குபோனுக்கும் கடன்கொடுக்கும் கீகாடிசெல்வம் பெற்றிட்டான்.
 செல்வம் கிடைத்தவுடன் பிறசெல்வரெல்லாம் பொறாமைகொண்டார்.
 மன்னன் வரிவிதித்தான் மற்றவர்கள் கடன்கேட்டான்.
 கொள்ளை அடிப்பவர்க்கோ கொண்டாட்டம் பலதடவை

இல்லத்தின் தான்புகுந்து அள்ளினார் கிடைத்தவற்றை.
 சுற்றுத்தார் எப்போதும் குந்துகொண்டு பொருள்கேட்டார்.
 இன்னபல இன்னல்களால் இன்பமில்லை செல்வத்தால்
 துன்பங்கள் தானவற்றைத் தொடரந்துவரும் எனவுணர்ந்து
 இரண்டாம் வாத்தாலே இங்குள்ள செல்வமேலாம்
 இல்லாம் ஸாக்கியெம்மை ஏழைகளாய் ஆக்குமென்றான்.
 சொன்னபடி ஏழ்மைநிலை ஒருநொடியில் உற்றார்கள்.
 பொன்னும் பொருஞ்சுமேலாம் போன்யிடம் தெரியவில்லை.

முன்றாம் வாம்கேட்கும் முன்னாலே யோசித்தான்:
 வேண்டாம் பொருஞ்செல்வம் விளைவதெலாம் துன்பம்தான்
 சாவ்ராண்மை நல்கும் தனிநூனம் வேண்டுமென்றான்.
 நூனம்போல் பொருஞ்செல்வம் நானிலத்தில் ஏதுமில்லை.
 ஊனம் அதுக்கில்லை. உற்றார்கள் கவர்வதில்லை.
 நீடுட வழிடல்லை. தெரிந்துவரும் கடன்கோர்.
 வேந்தனும் நூனவரி வேண்டுமெல்லான். ஆலைபினால்
 நூனமெலும் செல்வமைத் தால்வாமாபத் தருகவென்றான்.
 தேவைதயும் நந்திட்டாள் தேகத்தில் உபிரிநக்கும்
 நாள்முழுநும் இன்பழுடன் நாத்தில்தில் வாழ்ந்திருந்தார்.
 படிப்பக்கம்

பண்ணத்தி

பண் + அந்து + தி - பண்ணத்தி. பண் - இசை. அந்து - சாரியை. தி-பெயர் விகுதி. பண்ணத்தியுடைய பக்ஞையுடைய பாடல் என்பது பொருள்.

எனவே, பண்ணத்தி என்பது - கௌத்தகை என்னும் இசைப்பாடலைக் குறிப்பதேயாகும்.

அது - பல்லவி, பல்லவி எடுப்பு கண்ணி என்னும் மூன்று உறுப்புக்களையுடையது.

பல்லவம் - தலீர். இது துமிழ்ச் சொல். பல்லவி - தலீர்த்தல். பாட்டிள் தொடக்கமாதலால் திப்பெயர் பெற்றது.

பல்லவி எடுப்பு - தலீர் முதிர்ந்து அரும்பி மலர்தல் போல, இசை முதிர்ந்து இன்பந்தோன்றி மிகுதலினால் இது திப்பெயர் பெற்றது. கண்ணி - ஆம் மலரால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை போல, இசைத்தொகுதியால் பொலிவறுவதால் திப்பெயர் பெற்றது. கண்ணி - மாலை, ஒன்றுக்கு மேற்படின் கண்ணிகள் என்பார்.

பல்லவியானது - ஓரடியின் தலீச்சொல்க்குப் பின், அடிமடக்காய் ஓரடி வரும். அல்லது அவ்வடி, மோகன எதுகைத் தொடர்யமைய வரும். தலீச்சொல் பெறாமல் வருதலும் உண்டு.

பல்லவி எடுப்பாவது - பல்லவியின் எதுகையுடையதாய் வரும். பல்லவியைவிட மிகுதியான சீர்கள் வரும். இஃதும் இரண்டாடி மோகன அல்லது எதுகைத் தொடர்யமைய வரும். பல்லவி, பல்லவி எடுப்பு, இரண்டும் இனயுத்தொடர்யமைய வருதல் சிறப்பு.

கண்ணிகளாவது - இரு சீரர்ட்டட, முச்சீரர்ட்டட முதலிய அடிகள் இரண்டு ஓர்துக்கயாய் வரும். கண்ணியில் கட்டாயம் இனயுத்தொடர் வரவேண்டும்.

பண்ணத்தி - தாளமும் இராகமும் பொருந்த வரவேண்டும்.

துமிழில் சிலர் எடுப்பு உடனெடுப்பு தொடுப்பு என்றும் பிஞ்சு, காய், கவி என்றும் சிலர் எழுதுவார்கள்.

டாக்டர். டி. வி. ஆர். இராகவன் பிள்ளை
கோலாலம்பூர், மலேசியா.

என்கொம்

கே.வி.இங்கர் திருவாய்
காஞ்சிபுரம்
தமிழ்நாடு

நாட்டின் நலனை நீதேடு
நல்லை கேவையில் ஈடுபடு
சட்டிய பொருளை அன்போடு - நீ
சன்றுப் பழகப் பாடுபடு

ஏற்றம் கொடுப்பது சன்பாடு
என்றும் அதனை நீபாடு!
மாற்றம் என்பது கோட்பாடு - அதை
மகிழ்வோ டேற்ற நல்வாழு!

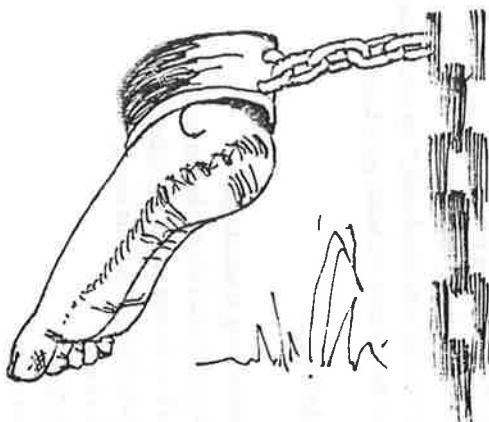
ஏட்டில் சான் டோர் அடிச்சலடு
என்றும் போற்றி சென்றுவிடு!
சட்டியின் கர்மை அறிவோடு - பல
இதயத் துள்ளில் வாழ்ந்துவிடு!

பேரும் புகழும் நீகொன்டு
பிறவிப் பயனை அடைந்துவிடு
ஒரும் உலகும் உனைப்பின்றும் - இனி
உயர்வாய் போற்றப் பாதையிடு!

பயனுள் புதுமைப் பகடத்துவிடு
பழமையின் பெருமை நிறுத்துவிடு
நயம்பட நாவினில் உரைத்தே - நீ
நானும் நலனை இருத்துவிடு

வேற்றுமை அனைத்தும் ஒட்டிவிடு
வல்வைம் வாழ்வில் கட்டிவிடு
போற்றிமும் பாதை நாட்டிலந் - ஒரு
பொற்காலத்தை நாட்டிவிடு!

படிப்பகம்

வேலன்யூப் போன்னன்னா டெண்மார்க்

தன் கனியின் தாக்கத்தால்...!
நலைசரி (த) து...!
மன்மூடி(க) கிடக்கின்ற...
மிளகாய் (ச) செடி போல...

கீலங்கிர வானமதை... (ப)
வென்முகில்கள் நான்மூட...
கறுத்தி ஈர்வாதவை ஆருத்து...
விட்ட பெருமூச்சி (உ) பட்டு...

மனத்துளியாய் (த) நான் விழுந்து...
திலமடந்வை தனை தனைக்க...
புல்ளு செடி து பூண்டு மரத்தோடு...
ருள்ளினமும் நான் சிரிக்க...

வன்னாவ்கள் பல சிகாவட்ட கலாச்சார...
நெல்பிச்சநூஞ்சி தீநாட்ட த்தில்...
வாடி அங்கும் சிவால்கள (து) துயில் தீராஜு...
மஹாயில் தனைவஷ்டப்போ?...
ஒகிற்ந்து ஸிரிப்பிசெதுப்போ...?
கலாச்சாரம் விழிப்பிசென்போ...?

பூத்த புவிஸ் கூப்பு வீட்டு
ஏதும் நீண் எடுத்து விடுவான்.
ஏதினோ கூப்பு விரும்புவது
இல்லை என்று நேர்வான்.
ஏதும் நீண் எடுத்து விடுவான்.
ஏதும் நீண் எடுத்து விடுவான்.
ஏதும் நீண் எடுத்து விடுவான்.
ஏதும் நீண் எடுத்து விடுவான்.

Tom Lehrer ஓவ்வு உறிஞ்சி கூறி
நூலின் கூறில் பல்கலைக்கழகத் துறைகளில் காலைக்
ஒளிரிசையான ராமா கூறுகிறார்
அறியப்படுகின்ற கால்கேலர்க்கூட்டு கூறுகிறார்
அறியப்படுகின்ற கால்கேலர்க்கூட்டு கூறுகிறார்:

WHO IS NEXT

First we got the bomb, and that was good,
Cause we love peace and motherhood,
Then Russia got the bomb, but that's okay,
Cause the balance of power's maintained that way
Who's next?

France got the bomb, but don't you grieve,
'Cause they are on our side (I believe)
China got the bomb, but have no fears,
They can't wipe us out for least five years.

Who's next?

Then Indonesia claimed that they

were gonna get one any day,

South Africa wants two, that's right:

One for the black and one for the white,

Who's next?

Egypt gonna get one too,

Just to use on you know who,

So Israel's getting tease,

Wants one for self defense,

"The Lord's our shepherd," says the psalm,

But just in case, we better get a bomb,

Who's Next?

Luxembourg is next to go,

And (who knows?) maybe Monaco,

We'll try to stay serene and calm

When Alabama gets the bomb,

Who's next?

Who's next?

Who's next?

Who's next?

இவான் (Dylan Iwans) தமக்குள் கலாச்சார பிரம்மைகளை தமக் டால் அவை கறை ஒடுங்கிப் போகும் கண்ணோட் குள் மட்டும் வைத்துக்கொள் பரவும். கறையான் டமுள்ளவர்களோடு பேசப் வது நல்லது. நமது குடும்ப வரிக்கும். மிஞ்சவங்

சிந்தனைக்கு !

நம்மோடு பலநாள் பழகியதால்
காகங்களும் கறரந்து அழற்றிட மறக்கின்றன !
மேதங்களும் சரிவரப் பொழியாது ஏமாற்றுகின்றன !
தென்றல்கூட தாய்மை இழந்து மென்மையாயில்லை !
கோயில் கெய்வங்களும் தியாயம் கேட்பதில்லை !

நம்மை சீக்கிரிக்கவோ என்னவோ
இதயமும் பலரிடத்தில் சரிவர இயங்குவதில்லை !
இரப்பையும் உண்ட உணவைச் சொிப்பதில்லை !
நோய்கள் சாகாவரம் தந்துத் தாம்சாகவில்லை !
குருதி தரம்கொட்டு நம்மையே அச்சுறுத்துகிறது !
கருப்பையும் பலர்க்குப் பெரும்வலி ஆகிவிட்டது !

இது இயற்கையைச் சிதைப்பதாலல்லவா ?
அதன் எதிர்ப்பொலி கேட்டும் விளங்கவில்லையா ?
உடலங்கள் கொட்டு உடல்நலம் நவியும் போது
உடுப்பதற்குப் பகுடியிற்கும் தேவை ஏது ?
இயற்கையின் தியதிகளை முறைத்துவிட்டு,
விஞ்ஞானம் பலகற்றும் பயனுண்டோ, பலனுண்டோ ?

ரா. ஜானகிராமன்
கோம்-2
இந்தியா.

ஒழிப்போம் வாரீர்

விழிகளானே நகலெடுத்து விரல்ஸுனியில் நாழும்
அழிந்திடாத பாக்களையும் பகுத்திலில் கலந்து
இழைந்தோட தேன்கணமரக் கீர்கறப்போல் நாஜும்
கிழந்துள்ள வாழ்வதங்கள் மாய்த்திடுவோம் வாரீர்

வேர்கள்தான் மரத்தினையே தாங்கிறிற்கும்—ஆல
விழுதுகளே வேர்களாக தாங்காது—என்றும்
வேர்கள்போல் கிளைக்குமே தாங்காது—நெஞ்சில்
சர்தாக்கி அறிபுகளே வாழ்ந்திடுவான் மன்னில்!

ஒன்னிவேராய் இருப்பவரை செதில்களாகலே என்றும்
அழிந்துவிட இயலாது எனப்பகுத்து அழிந்து
வினான மடகமயிருள் அகந்திலிட்டு நன்கைம்
விளைந்திடவே வழிவகுப்போம் வாழ்நாளில் நின்று !

நீதிக் குழம் குறுள்வழியில் நடந்திடுவோம்—மனு
நீதிச்சோ மன் வகுத்த தெலாமழிப்போம்—இங்கே
நீதியெல்லாம் வீதியிலே விழுவதுபோல் நாட்டில்
நவிந்தவர்கள் வீதியிலே நவிந்திருப்பதேனோ ?

உறைப்பவர்கள் சிந்துகின்ற வியர்களையிலே நித்தம்
தகைந்துஉயிர் மூச்சவிடும் முதலாளி கட்டம்
உறைக்கின்ற ஏழையையிற்றொரிச்சலிலே துணிந்து
ளிவாடு தயாரிக்கும் இழிநிலையை ஒழிப்போம் !

ஏழைகளின் உடலனவில் அனல்மின்சக் தியினை
எளிதாகத் தயாரிக்கும் சனாரிலை ஒழிப்போம்
ஏழைகளின் உறைப்பைப்போல் குளிந்தலவின் அந்த
சிரிப்பிழும்பைத் திருடுகின்ற நிலைதீழிப்போம் வாரீர் !

களத்திலிருந்து திசை நோக்கி....

-செல்லம்மன் கண்ணன், சென்னை - 39.

எனகே வானவில் முடிவுடைகிறதோ
அங்கே
இர் இடம் இருக்கப் போகிறது.
அங்கே இந்த உலகம்
எல்லா வறைப் பாடல்களையும் பாட
முடியும்
அங்கே நாம் எல்லோகும்
ஒன்றாகச் சேர்ந்து
பாடப்போகிறோம்.

-ரிச்கர்டு ரிவ்/தென் ஆப்பிரிக்காடு)

“...மி விடுதலைக்கும் இன
விடுதலைக்கும் முதல் குரலாய் நீக்ரோவியம்
முனையப்பட்டது; அடுத்து தமிழர்களின்
உரத்து குரல். அண்ணிய பாசிச
பூர்வவாக்களின் செவிகளை தொடுவதாக
இல்லை.

இதற்கு அடிப்படை ஆகார தெரிவுகளை
நாம் ஆய்வோமானாவ தமிழர்களிடையே
ஒந்துமையின்மை, மத, சாதி, அரசியல்
பிரவீச்சும், கூடிக் கெடுக்கும் வஞ்சக
சூழ்நிலை அனிவகுக்கும்

இந்த குழவில் நானை நமது தமிழ்
இணத்தின் தேசிய குரல் உரக்க ஒவிக்குமா,
குரவ்வளை நெறிக்கப்படுமா என்ற
வினாவின் முதலில் டலகம் தேடும்
தமிழர்களாகிய நாம்; மேலே காலையும்
கறுப்பின விடுதலை மந்திரக் கவிஞரையில்
மகிழ்வைப் படுவோமானால் கீழே நாம்
காணப் போன்ற வினாக்களை
நாற்றுக்களாய் பதியமிடும் பாக்கியத்தை
பெறுவோம்.

இன்று நாங்கள்
குண்டுகளை மட்டுமல்ல
கழுந்தைகளையும் சுமக்கிளிரோம்
துப்பாக்கி மட்டுமே தூக்கிய ளக்களில்

புதியதாய்ப் புத்தகச்சஞ்சியும்
சுமக்கிளிரோம்,
உனது
மரண மூச்சால் சிலந்த காற்றில்
புரட்சிக் கவிஞரைகளைத்
தூலி மகிழ்கிரோம்

-கெளரி/பூர்வங்கா. (2)

களத்தில் ரண காயங்களோடு
உடடுகளின் முனை முனைப்பு அல்லது
நெஞ்சின் கந்தக தூவங்கள் என்றால்
மிகையாகாது ஜூதங்களை சுமப்போம்
கனத்த இதயங்களை கனரத்துருக்கும்
புரட்சிக் கவிஞரைகளை மரண மூச்சால்
சிவந்த காற்றில் ஏழுதுவோம் என்ற
விடுதலை— பதிலை.

வராஞ்கள் தோழர்களே
நாம் மீண்டும் முனைப்போம்
செடிகளாய் அல்ல
மரங்களாய்....
அல்ல.....அல்ல
ஆயுதங்களாய்
நெருப்பிற்குச் சூட்டை
சொல்லிக் கொடுப்போம்
காற்றுக்குக் குளிர்க்கியைக்
கற்றுக் கொடுப்போம்
ஒல்லவாறு மனீதரும்
ஆயிரம் லினைகளாய்
ஆயுதங்களாய் முனைத்தீடுவோம்! (2)

-அருண் / மலேசியா
ஆதரவு திசையிலிருந்து அந்த
உறைந்துப்போன குருதிக் கரங்களோடு
குடேற்றும் உணர்ச்சிக் கரங்கள்
சோரும்வரை னக்யனைக்கு
நிதர்சனத்தை இந்த குரல்களிட
காணலாம்.

இந்தக் குரவின் அவசர அழைப்பு உவகத்தமிழினத்தின் ஒப்புரவுச் சிந்தனைக் கொண்டது என்றால் மிகையாகாறு.

வாருங்கள் தோழர்களே நாம் மீண்டும் புதிய தாய் முனைப்போம் செடி கொடி, மரங்களாய் அல்ல ஒவ்வொரு மனிதரும் ஆயிரம் விவதகளாய் ஆயுதங்களாய் முனைத்திடுவோம் என்ற எழுத்தி குரல் ஆதரவு என்றாலும் களத்தில் இருந்து முகிழ்தத் கண்ணி வெடியாய் திங்கர் தாக்குதல் யுத்தம் புரிவிறது.

போடா! போய் விடு
ஒரு தூர்மீகத் தேடலில்
தொலைந்து போனவை
கொஞ்ச நஞ்சமீல்லை
ஒர் இளத்தின்
அடையாளமல்லவா
அழீந்துப்போனது!

-அருண்/மலேசியா. (1)

தமிழர்களின் அந்திய மோகம் மொழிப்பற்றி இவ்வாழம் இன நோக்கில்லானம் போன்ற மூலக்கூறுகளை ஞாபகத்தில் இருத்தாத தமிழர்களின் முகத்தில் ஓங்கி அனைவதுப் போன்ற குழல் நெருப்புக் கோபத்தை குழ்கொண்டது இந்தவரிகள்; ஒர் இனத்தில் அனையாளம் அழிந்துப்போகும் குழல் என்னால்? எப்படி? ஏன்? என்பது நமக்கு நிகழ்காலத்திலேயே சோதனை நிகழ்வாய் நிறைய நிகழ்ந்து உள்ளதை மறுப்பதற்கில்லை இது ஏழ ஆதரவு குரலாய் இருந்தாலும், உவகத் தமிழினத்தின் ஒருமித்த குரலாகவும் உள்ளது.

உங்களுக்கு தெரியாது
உங்களின் குண்டு வீச்சால்
எனது நாட்டில்

கருக் கிணதவுகள் மட்டுமல்ல
பிரசவங்களும் நடக்கிறதென்று.
-கௌரி/மூவங்கா (2)

இனவிடுதலையை ஒடுக்கும் நோக்கத்தோடு மூவங்கா அரசுக்கு படை அலுப்பிய இந்திய அரசு ராஜாவுவ வர்க்களைப் பார்த்து இவ்வாறு பாடுகிறார்.

இந்திய ராஜாத்தினர் ஈழத் தமிழச்சிகளைக் கற்பித்த காமக்கொடுரத்தை இவ்வாறு நாக்காக சொல்கிறார். என்றாலும் உங்களின் வருகையால் நாங்கள் அடங்கிப்போக மாட்டோம் புதியதாய் உத்வேகம் அடைவோம் என்ற வீரச் சபதமும் முனை விட்டுள்ளது.

ஆதரவுக்குரவின் சாதாரண தன்மையை விட இது சற்று நெருப்புப் பிழிவாக உள்ளது காரணம் காயத்தின் கடுங்கோபமல்லவோ.

எமது கர்ங்களை
இன்று நாம் இணைப்போய்
இனிவுரும் நாட்களில்
மனிதராய் இருப்போய்.
-கௌரி/மூவங்கா. (3)

உவகளாவிய சிந்தனை ஊடகமாய் இந்த வரிகள் பரணமிக்கிறது விடுதலைக் களத்தில் ஆயுதங்களோடு பரிச்சயம் ஆணாலும் மாலுட நேயத்தின் மகத்துவத்தைப் பறைச் சாற்றுவின்ற கவிதை தாரக மந்திரமாய் இது ஒவிக்கின்றது என்றால் ஆதரவுக் கவிதையோ கீழ்க்கண்ட வாறு உள்ளது.

ஒவ்வொரு குப்பிகளுக்குள்ளும் நிறைற்கிறிருப்பது ரசாயனங்கள்ல் எங்கள் மூக்கக் காற்றின் உயிரணுக்கள்.
-அருண்/மலேசியா (1)

கல்வெட்டு பேசுகிறது ஆகஸ்ட் 98

தற்கொலைப் படைக்கு அர்த்தமாய் இந்த தூந்றாண்டில் பரினமிக்கின்ற சம விடுதலைப் போராளிகளின் மரண தியாகத்தை பறைச் சாற்றும் விதமாக அமைந்துள்ளது. அவர்க்கண்டு குப்பியைத்தான் குறியிடாக இவ்வாறு அழுப் படுத்துகிறார்.

களத்தில் முகிழ்த் ரணக்குரல்களை காட்டி தும் ஆதரவு திசைகளிலிருந்து பயணப்பட்ட குரல் சற்று உரத்து உர்சாகமாக ஏன் அனலாகக்கூட உள்ளது. இந்த இரண்டு குரல்களுக்கு ஆதரவுக்குரவின் பதிவான -

1) சமூப் போராட்டக்களத்திலிருந்து கனவும் மணம் பரப்பும் கவிஞர்களில் ஒருவர் தோழர் கெளரி போராட்டக்களை உணர்வுப் பொங்கல் புரிந்துகொள்ள இவரது கவித்துவம் பின்னணியாக இருக்கிறது.

-இன்குலாப்/சென்னை.

2. மலேசியத் தமிழர்களின் நிலமையே வேறு அவர்களின் தமிழ்மூதரவு என்பது மலேசிய அரசின் கண்ணோட்டங்களுக்கு அப்பால் உண்மையான இனத்தேசிய உணர்வினால் எழுந்தது. இந்தியாக்குற்றிலை போன்று மலேசியத் தமிழ்நிலையில் அவர்கள் மத்தியிலிருந்து தமிழ்மூதப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவு வாகுவது பாராட்டுக்குரியது துணிச்சல் மிகக் ஆதரவு அது அப்படிப்பட்ட ஆதரவின் கவிதை வடிவந்தான் அருணாசலம் (எ) அருண் அவர்களின் மரண இரவுகள். -இன்குலாப்/சென்னை

இந்த ஆதரவுக்கு குரவின் உண்ணிப்பான கவனிப்பில் நமக்கு எந்த வித மாச்சரியமும் மாறுபாடும் விடையாறு.

எங்கள் உள்ளங்களை ரேங்ககள்

வெள்ளை அல்ல

கறுப்பு அல்ல

மஞ்சள் அல்ல

அவை எங்கள் கனவுகளை

மண்ஸுகமழும் பூச்செண்டாகப்

பிணைப்பவை.

பெர்னார்ட் பிடேடி/ஜவரி கோஸ்ட் (3)

உலகத் தேசிய இவைகளில் இன்னும் அடிமைகளாய் ஆயத் முனைகளில் ரணக் கூறுகளாய் இணைக்கப்படும் நீக்ரோ, தமிழனம் என்று பூரண் அரசியல் பொருளாதார விடுதலைப் பெறுமோ மேலே கண்ட கவிதை வரிகளின் சிந்தனைக்கு உயிர் தநுமோ?

இன விடுதலைக்கு ஒரு இனம் மற்ற அடிமைப்பட்ட இனத்திற்கு உதவும் போது மாலூட் நேயம் செய்தித் தோங்கும்.

அந்த விதத்தில் அருண் அவர்களின் குரல் கவனிக்கத்தக்கு

மரண இரவுகள்

1. அருண்

Ilango Ilam
36, Jalan Batu Arang
42000 Pandamaran
Klang, Selangor,
Malaysia.
03-3679075.

2. சோகங்களிலும் துயரமானது கெளரி
சிலிக்குயில்
20, கோதண்டபாணித் தெரு,
கும்பக்கோணம் - 611001.
விலை ரூ 7.

3. அறைக்குள் வந்த ஆப்பிரிக்க வானம்.
இந்திரன் (மொழிபெயர்ப்பு)
யாளி பதிவு வெளியீடு
ஆற்காடு சாலை
கோடம்பாக்கம், சென்னை - 24.
விலை ரூ. 24.

அருவி அருவி அருவி
அழகு கொஞ்சம் அருவி

மலையை ஆழுவும் மருவி
யருந்துச் சேடுவை உறுஙி

மனத்தை ஆழுவும் துருவி
மன்னில் பாயும் அருவி

என்னிப் பாரு தம்பி
இனிய வெள்ளிக் கும்பி

வெயிலில் காயப் போடும்
வெள்ளளச் சேலல் அருவி

அம்மா போல நீரை
அள்ளி அள்ளிக் கொட்டும்

அடம் பிடித்தால் தலையில்
அப்பா கவப்போல் குட்டும்

மன்னில் விழுந்த பின்னர்
வயலில் பயிரை வளர்க்கும்

கண்ணே நீயும் அருவி
காட்டும் வழியில் செல்வாய்

சென்று நீயும் தொன்டு
செய்யும் கருவி யாகு.

சின்னக் குருவி போல
சிட்டுக் குருவி போல

சிரிக்கும் அருவி போல
சிரிக்கப் பழுகு தம்பி.

படிப்பகம்

அழுகை

அம்மா அடிக்கடி அழுரா
நான் விவராம் தெரிஞ்சத்திலிருந்து
அவ அழுதுங்கிட்டுதான் இருக்கறா...

முன்னின்னாம்
அப்பா கொஞ்ச ஸ்ரம் பேசாட்டனா
அழுவா!
அப்பா ரொம்ப பேசிட்டாலும்
அழுவா!
நிப்ப அப்பாயின்னு அழுவா...

பள்ளிக்குப் போன அங்கா
வா நீரமாச்சனா அழுவா...
ஒக்கியாம் வந்தாலும்
பள்ளிக்கு மட்டம் போட்டாலு
அழுவா!

எனக்கு விவரம் தெரிஞ்ச
அம்மா சிரிச்சத்தில்ல...

இநு நானு
மணி ச்சோ ஸ்தும் பேஞ்சது
டட்ன அழ ஆரம்பிச்சுட்டா
ஸம்மானு கேட்டா
கடைக்குப் போன அன்னா
இன்றும் வரவைன்னு அழுரா!

பிபரியக்கா
திரும்வாம், முடிச்சுப் போனா
அட்டவும் அழுதா!

தீய்வு வரு நானு
அப்பா சிசுத்துட்டாரு
அன்னைக்கு அம்மா அழுவ
உடனாக்க
அப்பா வடம்பு (பொனாம்) மேல
பொராண்டு...பிபாராண்டு அழுதா

பீலியே அவரூடம்பு
அழுஷயதாங்கானு!

அடிப்பக் டதம்பிக்கு
வயித்து வள்ளலு
கண்ணு சங்கநா!

நான்ன வபிச் சிகாறஞ்சிருந்தப்பு

ஊருல யாராவது செத்துப்போய்ட்ட
அம்மா அழுவா...
விவாப்பாரி வப்பா

எதாச்சு சிலிமாவலை
யாராவது அழுதா
அநப்பாத்து திவ அழுவா!

தல அழுந்த கொழியப் பாத்தா
கண்ணுல தண்ணி கொட்டும்

என்ன மனச்...
அம்மாவைட மனச!

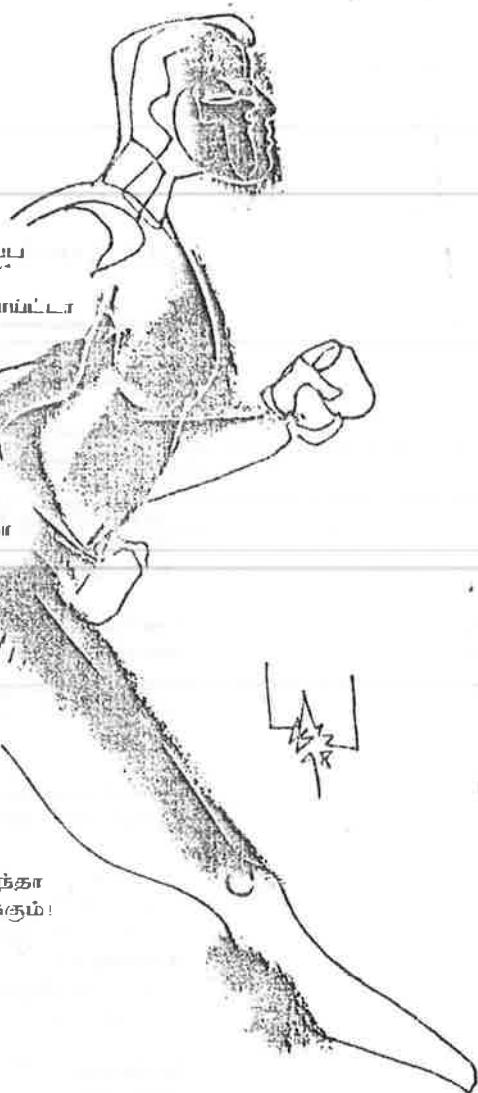
இட்ட அம்மாவுக்கு வயசாச்ச
இன்னிக்கொ நாலைக் கொ
அஹா நான் ஏழுந்துகிறேன்
என்னால் சிரிக்க முடியாது
நான் அழுவேன்...
அம்மாவப் போல!

சிராம்ப நானா அழுதுகிட்டகருந்தா
எட்டிடாலும் கண்ணுரை தீரிந்தும்!

அன்ன
விடபிய படிப்புக்குப் போனா
நூன்னு அழுதா!

கட்டக் குடுந்த அங்கா
பானா பிடக்க வந்தா...
வான்யாதித்து அழுதா
அநப்பாத்து அம்மாவும் அழுதா!

அப்பவுக்கு வயசாச்ச
ஏவ்டும் நான்னாந்தா

வினாக்கள் போன்று

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வினாக்களைப் போன்று எடுத்து விடுவது என்றால் அது வினாக்கள் போன்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

எனதும்.. எனக்கும்..!

*கணபதி கணேசன்

எனக்கென்றாரு வாழ்க்கை
இந்தது
எனதென்றாரு வாழ்வும்
இந்தது!

உழடி வராயல்
இந்ததை எவ்வாய்
உருக்கத்தில் தூணவத்து
ஏரோ இனம்
என்னுடையது மட்டும்தூன்!

உரிமை இவ்வாயல்
உவகம் எனதென
உரைந்தது என்-
இனம்தூன்!

உறுவுகள் இவ்வாயல்
உவகப் பங்கின்
ஒவ்வொரு துகள்லூபும்
அகந்யாய் வாழ்வதும்
என் இனம்தூன்!

பரண் பாடியதும்
யரண்மீலஸ் ஓழிந்ததும்
யழங்கதையாக்.
பொருணராற்றுப் படையும்
புநாநுநூறும்
புதிதூய்க் களம்புது.
புத்ராய் விளையுது.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்
காலத்து
முன்தோன்றி முக்குருடி
இன்று
சொந்த நாட்டிலும்
அகந்யாய்
வந்த நாட்டிலும்
அடிமையாய்.

எனக்கென்று ஏதுமில்லை!
எனதென்றும் ஏதுமில்லை!

பிச்சையாய் இட்ட
சலுகைகள் மட்டும்
வாழ்த்தாய்ச் சொல்லும்
“நான்னாரு மலேசியன்”